

PER TERRES ANDALUSES

VII

“Le Lion d'Or”

Don Miguel té un restaurant a l'Alameda Principal. Ell diu que no es guanya la vida, que no poden sostenir-se aquesta mena d'establiments; però, malgrat aquestes pessimistes manifestacions, a l'entrar l'istiu va estrenar dos trajos de fil i un *jipi* que, si no és llegítim, és una bona imitació d'aquests induments cefàlics. I si a aquestes observacions s'hi afegeix la de que les seves filles no es priven de cap gust i vaó als *cines* (oh, *cines* de Màlaga, refugi dels *acalorats*!) i als teatres i al *parque* a lluir les seves formes excessivament exuberants, ben plà es comprendrà que les exclamacions de *Don Miguel* no deixen d'ésser astúcies de comerciant.

La parròquia del *Lion d'Or* — nom de guerra del seu establiment — no pot ésser més cosmopolita i abigarrada: mariners catalans i valencians, artistes de *circo* italians i francesos; anglesos que venen de Gibraltar; alemanys internats, i fins té a dispesa, ja fa anys, a un negre nascut a Anglaterra, o sigui un anglès que va néixer negre perquè el seu pare tenia el mateix color cutani.

Sembla que no hi hagi hagut mai guerra europea. Allí, en perfecta internacionalitat, fraternitzen homes de totes les races i terres i en aquell reduït *comedor* se senten totes les llengües del món, totes les malediccions dels homes. En un restaurant d'aquests, en Zamenoff devia inventar l'Esperanto, llengua universalment desconeguda.

De totes les conversacions allí sentides, *Don Miguel* n'ha tret la seva cultura filològica. Sab que en francès d'un home s'en diu *monsieur* i en anglès *mister* i en alemany sab que la cervesa es diu *biere*.

Don Miguel és el què nosaltres, en bon català, en diem un perfecte «senyor Esteve»; però els malaguenys no tenen cap Rusiñol i no ho saben. Ell es guarda molt bé de fer manifestacions polítiques o internacionals que podrien molestar a la seva extensa clientela; prefereix contemplar patriarcalment i amb una rialleta sota els grossos bigotis, aquell bell quadro de germanor mundial. És el què s'en diu un home feliç: de tant en tant parla mal dels governs, perquè sab que això no és comprometre's; és una cosa que sempre està de moda i, a més, a ell n'hi varen fer una: ell pagava contribució de *de casa de comidas* i varen augmentar-li la tarifa a la de *restaurant*, i això ell no li perdona al govern.

Cada vespre, després de la tasca, s'assenya en una cadira apoiada a la pared de casa seva i allí passa un parell d'hores, saborejant la fresca de l'aire, abandonant-se a les delícies d'un cigar de mig ral, i fins alguna vegada, després d'assegurar-se de que les seves filles no ho senten, s'atreveix a tirar una florita al pas d'alguna malaguenya d'aquestes que se *cimbrea*n dins el mantó:

— ¡Cómo pisan fuerte las güenas mozas!...

XIXU

Màlaga, 1 juliol de 1918.

NOVES

ELS ARBRES DE LA CARRETERA.—

La part més nova i concorreguda de nostra carretera, és el troç nomenat carrer d'en Clavé. No molt temps hà, hi construïren aceres noves, i, com a conseqüència d'aital renovació, arren-

caren les acàcies que hi havien, plantant-hi quaranta cinc arbres. Ha transcorregut molt poc temps, i d'aquells *quaranta cinc* arbres, solament en queden *onze* de verds i alguna soca morta.

L'ajuntament, que és tant aimant de l'arboricultura, que fins es va recordar, un any, de fer la festa de l'arbre, potser perquè estava de moda, no tindria manera de que els arbres que falten al carrer d'en Clavé, s'hi plantessin, cuidant, de passada, els pocs que hi queden?

Esperem que serà atès el nostre prec, mirant sempre per l'ornamentació d'aquell troç de carrer que, com diem, és el principal de la vila.

....

ERRADA — Per equivocació, indicàrem, en el número passat, que els grossos troncs que intercepten el pas i que descobrirem nits passades, estaven al carrer de l'Alba. Avui rectifiquem i afegim, per si acàs els han buscat al carrer de l'Alba, que els mentats troncs es troben al carrer de Barcelona, detràs mateix del convent de les Germanes Carmelites, interceptant tot el carrer i les aceres.

No hi hauria manera, senyor alcalde, d'ordenar que els treïessin immediatament, o, del contrari, portar los al dipòsit municipal?

Que no serveixen per a res, les Ordenances Municipals?

....

NOVA BIBLIOTECA — Amb tota solenitat fa poc es va inaugurar a Valls, la primera Biblioteca Popular construïda per la Mancomunitat. La ciutat de Valls pot enorgullir-se d'haver estat la primera que acudí a la crida de la Mancomunitat i la primera que ha vist realitzada aquesta obra cultural, que tanta transcendència té per a l'avenir de Catalunya.

A l'acte hi assistiren, demés de l'ajuntament en pès i de totes les corporacions locals, amb llurs estandarts, el president de la Mancomunitat senyor Puig i Cadafalch, el conceller senyor Mestres, el Director d'Instrucció Pública senyor d'Ors, el president de la Diputació de Tarragona senyor Lloret, el donador dels terrenys on s'ha edificat la Biblioteca, senyor Dasca, i moltes altres personalitats que anaren a Valls expressament per a aquella festa.

Davant del poble congregat, pronunciaren eloqüents parlaments el gran poeta portuguès Teixeira de Pascoaes, que anà a Valls invitat per la Direcció d'Instrucció Pública; don Eugeni d'Ors i don Josep Puig i Cadafalch, essent tots ells xardorosament aplaudits.

....

FOOT-BALL.—D'aconteixement pot qualificar-se el partit jogat en el Camp d'Esports el passat diumenge. El camp, plé; el públic, entusiasmà; els jugadors, fets uns herois. Cinc *goals*, a tres, donen el triomf del «Granollers», quedant victoriosos sobre l'«Europa», campió de Catalunya dels *teams* de segona lliga.

Hip, hip, hipl... Hurrat...

Avui, juguen el «Centre de Sports», de Sabadell i el nostre primer Quí guanyarà?

....

REESTABLIMENT.—Amb verdadera satisfacció podem donar la nova de que està completament restablert de la malaltia que ha passat darrerament, el nostre particular amic, el metge don Bonaventura Viladecans, degà dels metges d'aquesta vila.

....

DE LA COMARCA

DE MOLLET.—El passat diumenge, a les quatre de la tarde, tingué lloc l'inauguració oficial de l'exposició de treballs escolars,

realitzats pels alumnes de l'Escola graduada que dirigeix don Josep Andreu, i en la qual fan de mestres els nostres bons amics en Jaume Bech i en Pere Vegué.

Presidí l'acte l'ajuntament, i hi assistiren gran número de famílies dels nens de l'escola i molts aimants de la cultura del poble.

Començà l'acte llegint una raonada memòria el mestre del primer grau, don Jaume Bech, en la que senyalà clarament l'estat de l'escola, i els estudis que sobre la mateixa té fets el mestre; donant finalment moltes mercès a quants s'interessen per l'escola graduada, i d'una manera especial al senyor Grau que — no reparant en la molèstia que li causa — s'ha prestat sempre a cedir galantment quants objectes són necessaris per a l'exposició, referents a la seva indústria.

Acte seguit, el senyor alcalde declarà oberta l'exposició i l'ajuntament i demés convidats passaren a veure i estudiar quants treballs, fets pels nens, han tingut a bé exposar els senyors mestres de nostra escola. Fou molt aplaudida l'exposició i els treballs de tots els alumnes, distingint-se uns dibuixos al pastel, fets per l'alumne Josep Castells; les col·leccions de problemes geomètrics i molts dibuixos realitzats pels alumnes del tercer grau; i una col·lecció de documents usuals (rebuts, pagarés, instàncies, oficis, fulles de declaració de ferrocarrils, etc., etc.), a l'ensems que una colla de cartes escrites i rebudes a Granollers i Roquetes, portat a terme pels alumnes del segon grau.

Acabada la visita oficial, han sigut en gran número les famílies que durant el diumenge i les tardes del dilluns i dimarts han visitat l'escola per a admirar la tasca portada a terme pels alumnes de la mateixa.

—La tarde del mateix diumenge i amb la doble finalitat de veure l'exposició i conèixer als nens de Mollet als quals escriuen, visitaren la nostra població una vintena de noiets de l'Escola de «La Unió Lliberal» d'eixa vila, acompanyats del seu mestre don Joan Vegué. Foren rebuts a l'estació per tots els seus companys d'aquest poble i el mestre respectiu, anant tot seguit a l'escola i d'allí cada un dels petits excursionistes a visitar la família del company amb qui es cartegen. Passaren la tarde, els aixerrits nens de Granollers, colmats d'atencions i cuidados per part dels llurs amics i famílies, retornant a la seva vila nadiua en el tren de les vuit, essent despedits a l'estació per tots els companys i algunes famílies, entre les que recordem a la del nostre amic Jaume Oliveras.

Actes d'aquesta naturalesa són els que mereixen tota mena d'elogis i diuen molt en favor dels mestres i de les famílies totes que hi donen calor, contribuint d'aquest modo a l'engrandiment moral de la població, fent homes aptes i sociables al propi temps; homes que hauràn de fer gran i bo al nostre poble, tant mancat de coses que dignifiquin als ciutadans.

Felicitem de tot cor als mestres nacionals, tot i pregant-los que continuïn pel camí emprès, que és l'únic que pot i deu treure al nostre poble de l'estat en que es troba.

—Feta aquesta ressenya, sabem que es té en projecte fer una excursió mutua de deu o dotze dies uns quants nens de nostra escola i altres tants de Roquetes (Tarragona), amb els quals s'escriuen mensualment des de fa set o vuit mesos.

Procurarem estar al corrent d'aital viatge infantil, per a enterar-ne als nostres llegidors.

Imp. Garrell : Granollers : Teléfono 117